

АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ РІВНЯ ЖИТТЯ НАСЕЛЕННЯ УКРАЇНИ

ДВНЗ «Мелітопольський промислово – економічний коледж».

Зазначено, що будь-яка держава світу в процесі свого економічного розвитку має, насамперед, створювати сприятливі умови для того, щоб життя людей було довгим, здоровим і наповненим творчістю.

Але кожна країна (регіон) має свої особливості не лише в плані територіального розташування, ресурсів, фінансово-економічного стану, устрою, а й у ставленні людей до певних речей, їх світосприйнятті, менталітеті, тому між ними є значні відмінності в рівні та якості життя.

Одним із комплексних показників соціально-економічного розвитку країни можна вважати якість життя населення, що поєднує оцінки як соціальної, так і економічної ситуації в країні.

Якість життя населення є індикатором розвитку країни, її конкурентоспроможності на світових ринках, показує якісні зміни в суспільстві.

Підвищення якості життя населення є одним з пріоритетних напрямів розвитку держави в цілому та регіонів України зокрема. Про це свідчить Закон України «Про стимулювання розвитку регіонів», що також передбачає реалізацію державної регіональної політики та подолання депресивності територій, забезпечення їх сталого розвитку, збалансованість соціально-економічної ситуації в регіонах, тощо.

Доводиться констатувати, що сьогодні в практиці управління соціально-економічним розвитком регіонів України рівень і якість життя населення ще не стали головною метою для держави. Підвищення добробуту населення як чинник відтворення робочої сили здійснюється в Україні внаслідок соціальної політики держави, яка має обмежений характер і спрямована на відтворення фізіологічних параметрів людини.

Заходи щодо забезпечення всебічного розвитку людини, тобто відтворення людського потенціалу, здійснюються недержавними суб'єктами економіки та власне особою через усвідомлення потреби саморозвитку, розширення її культурних, соціальних та освітніх потреб. Повноцінний розвиток людини та відповідне відтворення людського потенціалу здійснюються внаслідок поєднання ефективної соціальної політики і трансформації суспільної свідомості в розрізі управління власними видатками за умови функціонування та якісного зростання розвинутого виробничого сектору.

Тому ефективна державна соціальна політика, спрямована на забезпечення досягнення відповідного життєвого рівня населення, може бути реалізована лише за умови всебічного врахування системної дії комплексу соціально-економічних чинників та застосування повної системи показників оцінки рівня життя, а також за умови формування позитивного, відповідального за своє життя, впевненого в майбутньому, матеріально комфортного, спрямованого на діяльність настрою в людській свідомості.